

Megérkezett az újabb izraeli parancs: el kell fojtani az ellenállást Európában!

A zsidók egyáltalán nem bánják, ha pislákol az antiszemitizmus parazsa a világban, mivel ily módon is el tudják magukat különíteni a gójoktól, és kevésbé kell tartaniuk a "beolvadástól". Ugyanakkor persze azt sem akarják, hogy a parázsból tűz legyen, mert akkor a nyugati világ felett gyakorolt uralmuk és kiváltságai veszélybe kerülnek. Van tehát az úgynevezett antiszemitizmusnak egy számukra optimális szintje. Úgy látszik azonban, immár a "kívánatos" szint fölött vagyunk, ugyanis egy újabb komolyan tűnő parancs érkezett Tel Aviból az európai gyarmatokat kormányzó EU-vezetéshez.

Izraeli két főbábjára - Yona Metzger és Shlomo Moshe - január 2-án levélben "utasította" Herman Van Rompuy-t, az Európai Tanács elnökét arra, hogy lépjen fel határozottabban a cionista diktatúra ellen szervezkedő hazafias mozgalmak ellen. A két rabbinál állítólag akkor telt be a pohár, amikor hírt vettek annak, hogy Velencében, az új esztendő első napján, megtámadtak egy zsidó iskolában tanuló diákokat. "Ez a komoly incidens része az elmúlt évben történt támadások sorozatának, amelyek az antiszemitizmus jelenségének erősödésére utalnak Európában. A Toulouse-ban bekövetkezett szörnyű mészárlás óta gyakran hallunk a zsidók sérelmére elkövetett

erőszakról" - olvasható a két rabbi levelében.

A továbbiakban kifejezik "félelmüket" a velencei eset kapcsán, ahol is "egy zsidó fiatal fizette meg az árát annak, hogy nyilvános helyen a jesiva iskolák diákjainak ruházatában jelent meg". Majd a két rabbi felszólítja az Európai Tanács elnökét arra, hogy hozzon létre egy különleges bizottságot, "amely megvizsgálja az antiszemitizmus kiterjedését a kontinensen,

Shlomo Moshe és Yona Metzger

annak okait, és javaslatot tenne a probléma megoldására".

A levél az alábbi holokausztos propagandaszöveggel zárul: "A holokauszt áldozatainak emléke Európában nem halványult el, az üzenetet pedig megtanulhattuk: senki sem maradhat csendben akkor, amikor zsidó vér folyik. Mint az egyesült Európa tanácsának vezetőjére, mi úgy tekintünk Önre, mint arra a legmagasabb beosztású személyre, aki képes tenni azért, hogy a sérelem orvosolva legyen, és az európai zsidók nyugalomban és békében élhessenek".

Ami a velencei incidenst illeti, ott az történt, hogy a város központjában sétáló zsidó diákra állítólag 15 arab támadt rá

kedden, a késő éjszakai órákban. A támadók addig ütlegelték áldozatukat, amíg elvesztette eszméletét. Amikor egy járőrrel a közelükbe ért, a banda tagjai kerekelt oldottak. A zsidó diákok kórházba szállították. A rendőrség nagy erővel folytatja a nyomozást.

A Milánóban székelő Zsidóellenes Előítéletből Fakadó Támadások Dokumentációs Központja elnevezésű intézménynek az elmúlt év decemberében közzétett jelentése szerint 2012-ben jelentősen nőtt a zsidók sérelmére elkövetett cselekmények száma Olaszországban. Horogkeresztek falra festése, utcai "inzultusok" (vagyis a zsidók szóbeli szidalmazása) és fizikai támadások egyaránt előfordultak.

De nemcsak Olaszországban tettenek a zsidók, hanem Európa más országaiban is. Egy tavaly novemberi felmérés szerint még Németországban is "aggasztóan" erősödik az antiszemitizmus. Holott 1945 óta a németeket aztán igazán alapos agy mosásnak vetették alá annak érdekében, hogy szeresék meg legyőzőiket, és tagadják meg nemzetüket. A Német Szociáldemokrata Párthoz közel álló Friedrich Ebert Alapítvány vizsgálataiból az a reménykeltő tény derült ki, hogy Kelet-Németországban (az egykori NDK területén) élő németek nem kevesebb, mint 15,8%-a a "fasiszta szélsőjobboldallal" rokonszenvezik, és ebből fakadóan a Németország fölött is uralkodó zsidókat sem kedveli. A múlt év októberében nyilvánosságra került adatok pedig azt mutatják, hogy Franciaországban az "antiszemita jellegű" incidensek száma 45%-kal emelkedett.

A zsidók pedig vélhetően továbbra is részben erőszakkal (vagyis a "jog eszközeivel"), részben pedig az agy mosó holokausztos kampány erősítésével (az "oktatás és a média bevonásával") kívánják elfojtani a cionista uralkodó oligarchia ármokfutása és fokozódó diktatúrája elleni erősödő európai ellenállást.

Perge Ottó -Kuruc.info
israelnationalnews.com nyomán

Jézus eredete

Egy vallásosan nevelkedett ember tollából meghökkentő lehet a fenti cím. Pedig a jelek arra mutatnak, hogy igaz.

Gyerekként az Újszövetségi Biblia kerül először a keresztény hívők kezébe. Abban szeretet és megbocsátás van. Jézus mindenkinek minden bűnét megbocsátja. Nem büntet, hanem meggyőz, és példát mutat. "Dobd vissza kenyérrrel... Tartsd oda a másik orcádat is..."

Az Újszövetség a szeretet és megbocsátás bibliája. Jézus szerette (szereti) az embereket.

"Nincs bűnös, csak tudatlan. Ezért meg kell Tanítani!

Nincs gonosz, csak beteg. Akit a Szeretet gyógyíthat meg!"

Ifjú felnőttként úgy gondoltam, hogy ideje megismerni az Ószövetség tanítását is. Miután mélyrehatóan tanulmányoztam (még széljegyzeteket is készítettem), egyre inkább az az érzet alakult ki bennem, hogy itt valami nagyon nem kerek...

Isten (Jahve) azt mondja a Biblia szerint: "Én vagyok a bosszúálló Isten"... Ádámot és Évát megbünteti, mert megszegték a tilalmát (a büntetés pedig igen nagy, hiszen az egész emberiséget sújtó "eredendő bűn" a következmény).

Az Ószövetség gyakorlatilag egy horrontörténet. Gondoljunk csak arra, amikor Mózes saját népének felét (asszonyokat és gyerekeket is!) lemészároltatja követőivel az aranyborjú imádata miatt.

De az sem kevésbé megrázó, amikor Jahve utasítására ölik meg a zsidók Izrael őslakosait. Ott is nőket és gyerekeket sem kímélve...

A két Bibliát olvasva merült fel bennem, hogy elképzelhetetlen, hogy a szeretetet és megbocsátást hirdető Jézus a tömeggyilkosságokra utasító Jahve fia legyen...

Ahogy kutakodtam a vallástörténeti anyagokban, fenti gyanakvásom csak megerősödött. Nevezetesen a Kalkedoni Zsinatra (451.) gondolok. Ugyanis a korábbi keresztény tanításokban ekkor történt egy mindent meghatározó változás. Nevezetesen ez a zsinat emelte be (megegyezéssel, "paktummal") az Ószövetségi Bibliát (a zsidók bibliáját) a keresztény tanítások közé! Azaz, 451. előtt az Ószövetség nem volt a keresztény hittanítás része...

Többek között ezen a zsinaton döntöttek úgy, hogy többé nők nem lehetnek papok (korábban szép számmal női papok is tevékenykedtek), és ekkor döntöttek a gyónásról (korábban gyónás sem volt).

De kanyarodjunk vissza az Újszövetséghez:

Nem tűnt fel senkinek, hogy az írásokban semmit nem találunk Jézusról 13-30 éves kora közötti időről? Ugye érdekes! Pedig ebben az időszakban is csinált valamit... Járt valamire... Olyan, mintha egyszerűen eltűntették volna az ide vonatkozó írásokat...

Nos, valóban ez történt. Az ok minden bizonnyal az, hogy Jézus tanításának ez a része valamiért nem illett bele abba a képbe, amit a keresztény vallási vezetők próbáltak kialakítani.

Jézus eltitkolt tanításai az apokrifek. Ezek egy részét (a legkompromittáltabbakat) megsemmisítették, másik részét a Vatikán titkos irattára őrzi.

Térjünk vissza ismét az Ószövetséghez:

A vallástörténet szerint a zsidó "papok" amikor áldozatot mutattak be Jahvenak, az Isten képmását öltötték magukra... Azaz maszkot viseltek...

Vajon mi volt ez a maszk?

Egy vadszamar fejé...

Mondhatnánk: na bumm, és akkor mi van?!

Csak hogy a vadszamar fejű isten már szerepelt valahol a mitológiában!

Mégpedig Egyiptomban.

Ozirisz öccse, Szeth (Széth) volt vadszamar fejű isten!

Azaz, Szeth és Jahve ugyanaz az isten, csak máshol, máskor másnak nevezték.

OK. De ki volt Szeth, azon túl, hogy Ozirisz öccse?

Nos, ő volt az, aki a hatalom megszerzése érdekében megölte a bátyját. Azaz az egyiptomi mitológiában ő a "gonosz". Mai szóval: Sátán...

Ha pedig Szeth azonos Jahveval, akkor Jahve a Sátán. Az Ószövetség (Jahve bibliája) pedig nem más, mint a Sátán Bibliája...

Na várjunk csak egy kicsit! Mi az összefüggés az egyiptomi mitológia, és a kereszténység, meg a zsidók istene között? Mert akkor nyilván több kapcsolat is van...

Igen, van!

Az egyiptomi mitológiát előszeretettel emlegetjük több isten hívó vallásként. Valójában azonban nem az. Mindjárt megértjük, ha megvizsgáljuk a keresztény "egy isten" hitet. Hogy is van? Manapság Szentháromságról beszélünk: "Atya, Fiú, Szentlélek".

A Kalkedoni Zsinat (451-ben) "beemelte" az Ószövetséget a hittanításokba. Igen ám, de Jahve + Jézus, már kettő (2). Ezért kitalálták, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek tulajdonképpen egy Isten...

Jó, de hogy jön ide a Szentlélek? Jó kérdés!

Ugyanis a őskeresztény vallásban a Szentháromság még így nézett ki: Atya, Anya, Fiú...

Az egyház valamiért úgy gondolta, hogy az Anyát ki kell "iktatni"... Emlékezzünk rá, 451-től nem lehettek papok a nők!

Milyen érdekes! Az egyiptomi mitológiában is hasonló volt a felállítás:

Ozirisz, Izisz, Hórusz. (Hórusz Ozirisz és Izisz fia, a sólyomfejű isten.)

Az Ószövetség megemlíti, hogy mielőtt a zsidók Jahve utasítására Izraelt elfoglalták volna, ott éltek már emberek, mégpedig egy magas kultúrájú nép (kánaániták). Királyságban éltek, és az Ószövetségi Biblia szerint a királyuk Béla (!) volt (a Biblia név szerint említi!). A mai Jeruzsálem helyén egy (fő)város állt, melynek neve Hieroszalamosz (Jeruzsálem!) – korábban Szkütopolisz – volt. Hieroszalamosz jelentése = szent sólyom. Totemállatuk a (szent) sólyom (!) volt. Fejlett írásbeliséggel rendelkeztek. Írásaikat cserépbé égettek – megmaradtak. Írásuk pedig (néhány betű kivételével) azonos volt a székely rovásírással... (francia régészek találták meg a leleteket).

[Hieroszalamosz ill. Szkütopolisz neve először görög írásokban jelenik meg, értelemszerűen némileg "görögösítve".]

Hol is találkoztunk a sólyommal? Hát Egyiptomban! Hórusz volt a sólyomfejű Isten. Hórusz pedig az egyiptomi "szentháromság" Fiú alakja. Azonos a keresztény vallás Fiújával, azaz Jézussal... Másképpen: Jézus Hórusz reinkarnációja. (Mint ahogy Mária Magdolna egy egyiptomi papnő reinkarnációja – de ebbe most nem megyek bele.)

Ki volt Jézus?

Hogy az Újszövetség szerint ki volt, azt tudjuk: Isten fia, a megváltó.

A Talmud (zsidó vallás szent könyve) következetesen "Nimród fia"-ként emlegeti...

De honnan a név, Jézus?

Héberül semmit nem jelent...

Szanszkritül azonban annyit tesz: "FÉNY FIA". Nem héber név... Ergo: Jézus nem zsidó...

Összefoglalva:

Ozirisz = Atyaisten

Izisz = Anyaisten

Hórusz = Jézus

Szeth = Jahve

Hüledezzel?

Én is hüledeztem, amikor ezekre az anyagokra bukkan-

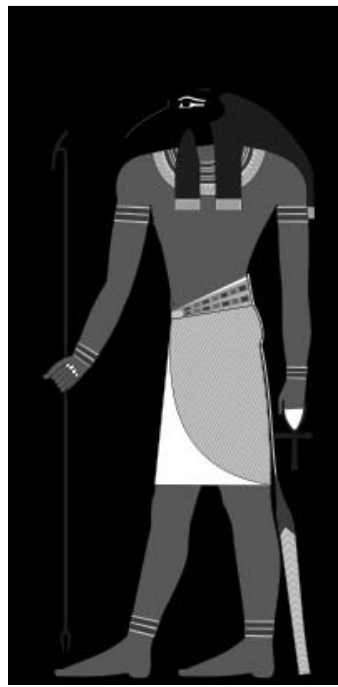
tam.

Nem hiszed?
Nem is kell! Azért kicsit gondolkodj el rajta. Lehet, hogy sok mindent megmagyaráz mindabból, ami a mai világban folyik!

Forrás: <http://korfordulo.wordpress.com/>

Széth (Wikipédia)

Széth isten az ókori egyiptomi vallásban, Geb és Nut fia, Ozirisz, Izisz és Nebethet testvére, s Ozirisz gyilkosa. Állat alakú istenség (az állatfaj nem azonosítható), a görögök Tüphónnal azonosították. Rendszerint emberalakban, de mindvégig azonosíthatatlan állat fejével jelenítették meg, azonban előfordult tisztán állatalakban is. (Főleg disznó, okapi, és szamar alakban.) A kutyára emlékeztető testű, szögletes fülű, villás végű farokkal ábrázolt Széth-állat valószínűleg kitalált, mítikus lény. Születésének napja, a 3. epagomenális nap szerencsétlen napnak számított az egyiptomi naptárban. Születésének helye a vallási szövegek szerint az Ombosez-Nagada régió. A Piramisszövegek 205. mondása szerint úgy jött a világra, hogy durván kihatította magát anyja, Nut testéből. Eredetileg a sivatag istene volt, akit hamar a zűrzavarral és a pusztítással kapcsolatos össze. Széth az egyiptomi mitológiában a "szükséges rossz", az ellenpont, ami nélkül a jó sem létezhetne. Azzal, hogy Oziriszt megölte, a gonoszság megtestesítőjévé vált, mégis harcossága és ereje révén Hórusz (Alsó-Egyiptom) mellett, Felső-Egyiptom védőistene lett, akinek segítségét Ré napisten is igénybe vette az Apóphisz

(kígyó) elleni harcban, s megmentette Ré-t.

Megítélése az egyiptomi történelem során ellentmondásos volt. A középbirodalom időszakában a királyi hatalom által támogatott tartották. Kultuszának csúcspontját a XIX-XX. század közötti kora jelenti, később mitológiai jelentősége háttérbe szorult, és régebbi ábrázolásait szándékosan tönkretették.